

БІБЛОС

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОГРАФІЇ

“BIBLOS”

UKRAINIAN BIBLIOGRAPHY SUBSCRIPTION-ONE YEAR \$2.00
“BIBLOS” 238 E. 6th St. NYC3. Editor; N. Sydor-Czartorysky, Ph. D.

diasporiana.org.ua

Ч.2.(125)

КВІТЕНЬ-ЧЕРВЕНЬ 1969

РІК ХУ.

Маркіян Шашкевич

У ПОШАНУ

ІВАНА ФРАНКА

Помер 28. травня, 1916.

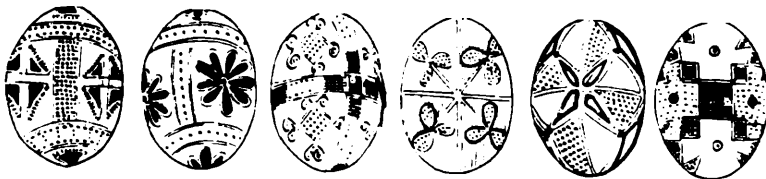
Евген Коновалець
(1891-1938). Вождь укр. націоналістів. Вбитий секретновою
цєю у Роттердамі 1938 р.

Гол. Отаман Симон Петлюра
Голова Директорії УНР, Головний Отаман Військ УНР.
(Народився 23 травня 1879, загинув трагічно 25. травня 1926).

НОВІ Видання

9. Допілка, Андрій: ОЙ, ВЕРШЕ, МІЙ ВЕРШЕ. Правдиві події і мої переживання на Рітних Землях. Українське Видавництво "Говерля", Нью-Йорк, 1969, сторін 104. Ілюстроване видання. Фототипічна відбитка тексту, що появлявся в час. "Канадійський Фармер" та "Вільний Світ", Вінніпег 1967/68 рр.
10. Чарторійська, Богданна Силор: АНДРІЙСЬКІ ЗВИЧАЇ в УКРАЇНІ. Українське Видавництво "Говерля", Нью-Йорк, 1969. Сторін 24. Ілюстроване видання. Фототипічна відбитка тексту, що появлявся у часописах "Канадійський Фармер" та "Вільний Світ" у Вінніпегу, 1967-68 рр. 50с.
11. Ілюстрований Календар-Альманах КАНАДІЙСЬКОГО ФАРМЕРА на 1969 рік. Річник 49. Календар зредагував Мирослав Роман Шкавритко. Ціна 2 дол. Накладом "Канадійського Фармера" Вінніпег, 1969. Сторін 160.
12. Р. Л. Е. С. Ї. Н. І. Г. А. Літопис дохристиянської Русі-України. На правах рукопису. Видавництво "Млин", Лондон-Гага, 1968, сторін 10+6+13. з фотовставками тексту і його перекладу.
13. -В. Л. Е. С. К. Н. И. Г. А., частина III. сторін 18+25 і непагіновані картки (Текст у перекладі томовик і пояснення до тексту).
14. Соколишин, Олександр, д-р: СВІТІЦІЯ ПРОШЛИСЬКА. Призабута письменниці Буковинської України (Зеленої Буковини). Нью-Йорк, 1968, сторін 6.
15. Пилипенко, Наталя: А. И. Т. Т. О. в Т. Е. А. Т. Р. І. Накладом Авторки. Нью-Йорк, 1968; сторін 135 + XXIII неписані. Ілюстроване видання. Ціна книги в оправі 3.-
16. Іванчук, Роман: М. А. Л. Ї. В. И. Історичний роман. "Наша Батьківщина", Нью-Йорк, 1968, сторін 138. Ілюстроване видання. (Фототипічний передрук книжки, що появилася в Україні - в Києві). Ц. 2.50.
17. Боднарчук, І.: ДАЛЕКІ ОБРІЇ ОЦІЛІ. Для дітей і юнацтва. (Торонто), 1968. Обкладинка і ілюстрації роботи Петра Магленка. Сторін 7. Сторін 5+4 непаг.
18. Паньківський, Кость: ВІДКОМІТЕТУ до ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ. Диття і мислі. Книжка 9. Нью-Йорк-Торонто, 1968. Сторін 28+4 непаг.
19. Горліс-Горський, Мрій: ХОЛОДИЙ СР. у двох частинах. Четверте видання. Видав М. Маруненко, у Лондоні, 1967, сторін 43+2 непаг.
20. Томанек, Йосиф: КВІТИ ГИРЬ. Вірші з України 1932-1947. Переклад з чеського Петра Марченка Нью-Йорк, 1968, сторін 20.
21. Татомир, М., прот.: ХРИСТОС МОЄ СИЛА (Допоміжний требник). Нью-Йорк, 1968, сторін 38. Ц. 2.50.
22. К. С. М. О. Альбет: СПРАВЕДЛИВІЕ-во "Сучасність", (Мюнхен) 1968, сторін 80. Ціна 2. Переклад Оксани Соловей.
23. -Календар-Альманах НОВОГО ШЛЯХУ на 1969. Накладом і друком "Нового Шляху", Вінніпег, 1969, сторін 168.
24. Федорівський, Степан: МОЛОДІ ПАРОСТКИ. Повість. Детройт, 1968, сторін 240.
25. Франко, Іван: СОТВОРЕННЯ СВІТУ. (Фототипічний передрук), Нью-Йорк, 1969, Українське Видавництво "Оріяна", Сторін 12ж.
26. -З. Б. А. Р. А. Ж. И. Н. А. Збірник споминів, статей і матеріалів. НТШ. Український Архів, Т. XXII, Накладом Об'єднання Збаражан Америки і Канади. Друкованов Торонто-Канада, 1968, стор. 686.
27. Пуканова, Марія: НА ГРАНІ ДВОХ СВІТІВ (Вибір з творів). В-во "С. Сереляка, Буенос Айрес, 1968, Сторін 260.

ДОВІДНИК

- 1.-УКРАЇНСЬКЕ КОЗАЦТВО. Рік УІ. ч.2(10), Осінь—Зима 1968—69 р. Неперіодичний орган Українського Вільного Козацтва. Редагує корегія: редактор Антін Кушинський, члени —Василь Івашук і Володимир Засадний. Адреса: 2100 в.Чакаго Аве, Чакаго, Ілл.,60622. Сторін 52.Ціна прим.1 долар.
- 2.-УКРАЇНСЬКИЙ ІСТОРИК, 1-4(17-20)Рік У. Нью Йорк 1968 Мюнхен, журнал Українського Історичного Товариства. Редакційна колегія. Головний редактор: Любомир Винар. Адреса .Р.О.Вох 261 Бовлінг Грін,Огайо 43402. Сторін 187+1 неп. (Друковано у Мюнхені"Логос".
- 3.-С В І Т А Н Н Я. Квартальник поезії, літератури, мистецтва, ідеології та філософії.Головний редактор: Володимир Шаян. Секретар редакції: Лариса Мурович. Адреса Адміністрації:Р.О.Вох 7,- Ста Е. Торонто,4, Канада. Річна передплата 2.50. Ціна окремого числа 75 с.
- 4.-ЛІКАРСЬКИЙ ВІСНИК. Журнал Українського Лікарського Товариства Північної Америки.Р.ХУ. Ч.4(51) Жовтень,1968. Сторін 64.Ціна 2 дол. Головний редактор: Д-р Павло Джуль.Адреса Л.В., Р.О.Вох 5191, Гроссе Пойнте,Міч.,48236.
- 5.-ДОРОГОВКАЗ. Орган Вояцької Думки і Чину.Ч.22(41),Жовтень-Грудень,1968, Торонто,сторін 20, Ілюстрований двомісячник вояцької думки і чину.Продовження "Бюлетеня СБУВ у Канаді". Видає Генеральна Управа Союзу Бувих Українських Вояків у Канаді. Річна передплата 3.-долари ціна окремого числа 5ж с,а повійного 75 с. Адреса: П.Липовешкий,179 Довлінг Аве,Торонто,3, Онтаріо,Канада.
- 6.-СУМКІВЕЦЬ, кварталник Союзу Української Молоді Канади.Рік ІУ. Ч.1(9),Ч, січень 1969,Торонто,Канада, сторін 16. Квартальник. Видає Союз Української Молоді Канади, Редагує Колегія.Відповідальний редактор: І.Боднарук. Адреса: Сумківець, Спадіна Аве, Т,ронто,4,Онт.,Канада.Річна передплата 2 долари.
- 7.-К Р И Л А Т І. Журнал Українського Мнацтва. Рік УІІ. Січень і Лютий, ч.1 і 2,1969 р. Сторін23, Видає Центральна Управа СУМ.Редагує Колегія.Адреса.Крилаті",315 Е.10 вул. Нью Йорк,10009, Передплата 5 дол.річно
- 8.-ХРИСТИЯНСЬКИЙ ВІСНИК. Орган Українського Євангельсько-Баптиського Обеднання Канади. Рік XXУІІІ.Січень-Лютий,1969, число 1-2. Сторін 20. Річна передплата 3 долари. Адреса:Х.В.531 Ньютон Аве, Вінніпег,5,Канада.Редактор :М.Подворняк.
- 9.-ВИЗВОЛЬНИЙ ШЛЯХ.Суспільно-Політичнийі науково-літературний місячник. Кн.1.(250),Січень, 1969, Річник XXІІ. Видає Українська Видавнича Спілка. Головний редактор: Г.Трабат. Адреса : 200,Ліверпул Ровд,Лондон,Н.І., Англія. Сторін 128. Річна передплата 1ж.- доларів.
- 10.-ЮНАК, Січень,1969. Журнал пластового мнацтва,появляється щомісяця.ВидаєГоловна Пластова Булава.Редагує колегія.Передплата 3.50 річно. Сторін 28.Ціна прим. 50 с. Адреса: ЮНАК,2199 Блоо Ст.В.,Торонто,9, Онтаріо,Канада.
- 11.-ПРОМІНЬ. Журнал Союзу Українок Канади. Місячник. Річна передплата 4.- долари слати на адресу: Р.О.Вох 3551, Ста В., Вінніпег,4,Ман.Канада.
- 12.-МІТЛА. Журнал гумору і сатири.Виходить щомісяця..Видає і редагує Юлія Середяк, Адреса: Ля ескоба, Коррео Сукре,7, Буенос Айрес, Аргентина.Річна передплата 3.- долари.
- 13.-ЦЕРКВА й ЖИТТЯ.Орган Українського Православного Братства ім. Митрополита Василя Липківського.Рік XII.Листопад-Грудень,1968; ч.6/69. Сторін 27. Адреса: П.Ж. 1239 Н.Артезіан Аве, Чакаго,Ілл.,60622. Ціна переоплати 2 річно.

Кожна свідомо людина повинна б мати в себе працю Павла Христюка "УКРАЇНСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ, 1917-1920 рр, Це є опис подій і збір фактів та документів із нашої національної революції подані в хронологічному порядку. А ціна 25.- за цілість 4 томи в гарній оправі, або ДВА примірники комплекту цієї праці лише 30.- доларів. Купіть собі враз з другим і заощаджуєте суму точ 20.- на обох примірниках, бо замість 50.- Ви платите лише 30.- за ДВА примірники у ГОВЕРЛІ!!!!

Христос Воскрес
Щасливих Свят

Dr. Al. SOKOLYSZYN
Senior librarian

HORAK, STEPHAN M 1920-
JUNIOR SLAVICA; a selected annotated bibliography of books
in English on Russia and Eastern Europe. Compiled by Stephan
M. Horak. Rochester, N.Y., Libraries Unlimited, c1968.
244p. 23cm. (East European area studies series, no. 1)

/BOOK NOTE/

Ukrainian Librarians in the United States who are organized as members of the SOCIETY OF UKRAINIAN LIBRARIANS IN AMERICA, can be proud that one of their colleagues, Dr. Bohdan S. Wynar, has undertaken to edit the East European Area Studies Series. For the first issue Dr. B. Wynar has chosen the work of Prof. Dr. Stephen M. Horak, a librarian and a professor of European and Russian history in his own right.

At present, Prof. Horak is teaching at the Eastern Illinois University and has published several books in German and English covering such topics as Poland and her minorities, Ukraine and Russia. His Junior Slavica is a bibliography of 611 titles dealing with East European Area Studies including Ukraine and other captive nations of the USSR and the satellite countries. "This selected bibliography... is intended primarily to fulfill the needs of liberal arts and teacher colleges."

This valuable reference tool contains eight parts of selected and annotated bibliographies such as bibliographies, biographies, histories, foreign relations, politics and government, social life, philosophy, marxism and communism, not including language and literature, art and music and others.

The first part is devoted to Russia and the USSR, also encompassing the non-Russian Soviet republics of Belorussia, the Baltic States, the Transcaucasian republics, and Ukraine.: p. 154-162 (26 items).

Part two concerns itself with Eastern Europe in general; part three, the Balkan Peninsula; part four, Eastern Europe by country including Albania, Bulgaria, Czechoslovakia, Hungary, Poland, Rumania and Yugoslavia. In part five, the compiler presents the sources of Jewry in Eastern Europe and Russia, in part six, the sources dealing with Communism. The last part contains a list of selected journals and translations dealing with East European Area Studies including addresses and prices followed by an author and short title index.

It is of interest to note the Ukrainian references presented by Prof. Horak. The Ukraine has 26 sources divided in three sections dealing with bibliographies and encyclopedias, history and historiography, in which only two Clarence A. Manning books and only one by Rev. Isidore Nahayewsky are included. In the section dealing with government and politics, there are included only three sources: John A. Armstrong's 'The Soviet Bureaucratic Elite', Kolasky's 'Education in Soviet Ukraine' and Sullivant's 'Soviet politics and the Ukraine, 1917-1957', omitting such renowned authors as Prof. Lev E. Dobriansky, Prof. Nicholas v. Chyrevsky, Dr. Walter Dushayk and only with one reference to Prof. Dr. Roman Smal-Stoteki and others. In the list of periodicals there stand out the omission of the Ukrainian Bulletin, The Ukrainian Review (London), ABN Correspondence, Horizons, The New Review, edited by O. Pidhaiay in Toronto, Canada, Forum-Ukrainian Review edited by A. Grigorovich in Scranton, Pa., and others.

From the Congressional Record, vol. 108, No. 111, published in Washington, D.C., on July 2, 1962, we should like to make suggestions that the following might be added to the next revised edition of this valuable bibliography:

'Black deeds of the Kremlin' in 2 vols.; Beauplan: 'A description of Ukraine; Forst victims of communism-White book on the religious persecution in Ukraine; D. Doroshenko's 'History of Ukraine'; Material concerning Ukrainian-Jewish relations during the year of Revolution, 1917-21; Persecution and destruction of the Ukrainian Church by the Russian Bolsheviks; D. Snovydy's 'Spirit of Ukraine'; W.H. Chamberlin's 'Ukraine

A submerged nation; I. Mircuk's 'Ukraine and its people'; V. Sichynsky's 'Ukraine in foreign comments and descriptions...'; E.A. Bjorkman and others 'Ukraine's claim to freedom'; J. Stetsko's 'Ukrainian foreign policy'; O. Martovych's 'Ukrainian liberation movement in modern times'; Lew W. Medlowsky's 'Bolshevist persecution of church and religion in Ukraine, 1917-57'; T. Mackiw's 'Mazepa in the light of contemporary English sources'; Dr. W. Dushnyk's recent publication about the II. Vatican Council and Ukrainians; Chornovil Papers, I. Dziuba's 'Internationalism or Russification?', and Russian oppression in Ukraine, London, 1962, which contains 576 p. and bibliography: p. 545-561.

We can hope that the publisher and the compiler would take into consideration our remarks. Dyshnyk, Walter: "The Ukrainian-rite Catholic Church at the Ecumenical Council, 1962-1965; a collection... New York, Shevchenko Scientific Society, Inc., 1967: 191p. illus. 25cm. Ukr. Insurgent Army in fight for freedom, published in New York, 1954.

Dr. AL. SOKOLYSZYN
Senior libr. RPL

Seaman, Gerald R
History of Russian music. New York, F.A. Praeger [1967]
v. illus., facsim., music, ports. 22cm.
Bibliography: v. 1, p. 297-303.
Contents.-v.1. From its origins to Dargomyzhsky.-

This work is supposed to deal with Russian music history from its pagan beginnings to the present. The first volume is devoted to the history of so called Russian music until 1869 and divided into seven chapters including a bibliography.

It begins with the folk music and a quotation about it from Ukrainian writer Mykola Hohol' (called Gogol). The second chapter presents to music of Kiev, Novgorod, which at that time were not part of the Moscow or Russia and this ought to be known to our New Zealand Senior Lecturer in musicology at the University at Auckland, a doctorate of Oxford University. This chapter is not the place for music of Moscow, as it is on p. 26-54. The Christmas Carols (Koliady or Koliadky) are unknown to Russians. In a history of Russian music it is not proper to mention Ukraine, as it is done on pages: 3, 10, 12, 47, 50, 51, 68, 69, 83, 162-3, 240, 252, 256; or about Ukrainian choral music on p. 47, Ukrainian dancers on p. 250, Ukrainian folk-songs on pages: 84, 88, 90, 92, 103, 117, 132, 138, 143, 144, 145, 163, 175, 176, 218, 236, 292; or about the Ukrainian singers on pages 69 and 70.

It would be wise to have published a separate History of Ukrainian music, which we would suggest to our author to accomplish soon.

There are enough available sources for it. It is not necessary for English speaking scholars to propagate the Russification and Russian imperialism and its propaganda in today's world. Ukraine is struggling for independence from Soviet Russia and all the Captive Nations are struggling to liberate each nation in the USSR to be free and independent.

This applies also to UKRAINE, one of the largest captive nation in the Soviet Union today.

Чим, чим, чим, мене манять
Пташці твоєї спів,
Тужливий шум лісів?
Чим, чим, чим, так веселить
Потічок в під верхів,
Що тут шумить?

Тим, тим, тим, серденько, знай,
Во красна земля се
Зродила й кормить тебе!
Тим, тим, тим, серденько, знай,
Бо красна земля се
Твій рідний край!

Лелія.

Всі дякуєм, друже, се пісня чудова!
Аж в серце глибоко запали нам слова.

Рожа. *(просить)*

Заспівай сю пісню птичці в нашім гаю,
Що хоче летіти до чужого краю.

Сверщик.

Я вчора співав їй, вона висмівала,
Ще і мою скрипку, недобра, стоптала.

Дзвіночок.

Коли так, то вже їй ніщо не допоможе!
Хто рід свій забуде — скарай його, Боже!

Сверщик.

Та лиш подивіться, квіточки, в долину:
Чи видите туя чудачну тварину?
Таркастого піря начеплено много —
Чи ви вже видали де птаха такого?
(Всі глядять у бік, відки надходять Синички).

Фіалка.

Я ні.

Братчик.

Я також ні.

Фіалка.

Не знала!

Братчик.

Не знала!

Сверщик.

Тихо, квіти, тихо!

(Входять Синички — I і II)

Синичка I.

А гляди, які я красні маю пера,
А ти собі проста птінка синьопера!

Синичка II.

Тай ти такі вчора сині пера мала.
Чим ти собі крила так зафарбувала?

Синичка I.

Не хочу я бути така, як ти проста,
Придбала я, бачиш, крашених доста.
Свої я пера зірвала, хоч боліло,
Тепер межи панські птиці піду сміло;
Тепер приймуть мене в своє товариство,
Подивися лиш, яка красна я й пестра!

Синичка II.

Ти не мудра, сестро моя, тож пізнати,
Що не свої, лиш чужії маєш шати.
Чуже піря вітер здує і застинеш,
Жаль тебе, нещасна сестро, бо загинеш.

Синичка I.

А то зависть тільки з тебе так говорить,
Кожний скаже, хто за мною тільки зорить!
Я ще хочу собі голос відмінити...
Буде мені між панами добре жити.

Синичка II.

Ой будеш ти, моя сестро, дуже бідна,
Бо ні чужим, ані своїм не потрібна.
Свої тебе не спізнають, одречуться,

Сверщик *(кликає)*.

Вітре, Вітре, Вітрику,
Милий, жвавий хлопчику,
Та куди мандруєш, та куди гуляєш?
Чи вже на нас забуваєш?

Вітер *(вбігає)*.

Не забуду на вас, милі, нігде не забуду,
Із-за гори десятої я до вас прибуду!

Квіти *(всі)*.

Витай, витай нам!

Лелія.

Вітрику милий,
Ми за тобою дуже тужили!

Вітер *(до Лелії)*.

І ти?

Лелія.

Я також.

Вітер.

Та що я чую?

Лелія.

А все сваришся, що я пустую!

Деколи мушу нагадувати,
Бо міру треба в усьому знати.

Вітер *(гейби заємучений)*.

Так щож тепер я нещасний вдію?
І погуляти собі не смію...

Рожа.

Не будь, Лелійко, така тривожна,
Чей погуляти на яри можна!
Я маю дяку.

Братчик.

Й я.

Фіалка.

І я вмію.

Братчик.

Я знаю!

Лелія.

Медочок я маю,
З чистою росою красенько змішаю,
В чашечки наллю я й усіх вас погощу.
Сверщика-музику найперше попрошу.

(Кажучи се — бере маленькі чашечки з посвою, наповняє їх із кришталевого збанка і подає перше Сверщикowi, а потім Рожі і Дзвіночку).

Фіалка.

А мене забули?

Братчик.

А мене забули?

Дзвіночок *(жартує)*.

Так ви зготували самі, ми так чули...

Лелія.

Стривайте, маленькі і вам ще остане.
Медочку я досить маю, для всіх стане!

(Виливає чашечки і дає Фіалці і Братчикowi).

Фіалка.

Спасибі!

Братчик.

Спасибі!

Сверщик.

Спасибі, газдине!

При добрій газдині кухня не застине.
Напився я смачно вашого медочку,
А тепер заграю гарну співаночку.

Квіти *(всі разом)*:

Заграй, заспівай нам.

Сверщик.

Якуж заспівати?

Чим, чим, чим, мене манить
Пташні твої спі, Тужливий шум лісів?
Чим, чим, чим, так веселить
Потічок з під верхів,
Що тут шумить?

Тим, тим, тим, серденько, знай,
Бо красна земля се
Зродила й кормить тебе!
Тим, тим, тим, серденько, знай,
Бо красна земля се
Твій рідний край!

Лелія.

Всі дякуєм, друже, се пісня чудова!
Аж в серце глибоко запали нам слова.

Рожа. *(просить)*

Заспівай сю пісню птичці в нашім гаю,
Що хоче летіти до чужого краю.

Сверщик.

Я вчора співав їй, вона висмівала,
Ще і мою скрипку, недобра, стоптала.

Дзвіночок.

Коли так, то вже їй ніщо не допоможе!
Хто рід свій забуде — скарай його, Боже!

Сверщик.

Та лиш подивіться, квіточки, в долину:
Чи видите тую чудачну тварину?
Таркастого пір'я начеплено много —
Чи ви вже видали де птаха такого?
(Всі глядять у бік, відки надходять Синички).

Фіалка.

Я ні.

Братчик.

Я також ні.

Фіалка.

Не знала!

Братчик.

Не знала!

Сверщик.

Тихо, квіти, тихо!

(Входять Синички — I і II)

Синичка I.

А гляди, які я красні маю пера,
А ти собі проста птичка синьопера!

Синичка II.

Тай ти такі вчора сині пера мала.
Чим ти собі крила так зафарбувала?

Синичка I.

Не хочу я бути така, як ти проста,
Придбала я, бачиш, крашених доста.
Свої я пера зірвала, хоч боліло,
Тепер межи панські птиці піду сміло;
Тепер приймуть мене в своє товариство,
Подивися лиш, яка красна я й пестра!

Синичка II.

Ти не мудра, сестро моя, тож пізнати,
Що не свої, лиш чужії маєш шати.
Чуже пір'я вітер здує і застинеш,
Жаль тебе, нещасна сестро, бо загинеш.

Синичка I.

А то зависть тільки з тебе так говорить,
Кожний скаже, хто за мною тільки зорить!
Я ще хочу собі голос відмінити...
Буде мені між панами добре жити.

Синичка II.

Ой будеш ти, моя сестро, дуже бідна,
Бо ні чужим, ані своїм не потрібна.
Свої тебе не спізнають, одречуться,

Сверщик *(кликає)*.

Вітре, Вітре, Вітрику,
Милий, жвавий хлопчику,
Та куди мандруєш, та куди гуляєш?
Чи вже на нас забуваєш?

Вітер *(вбігає)*.

Не забуду на вас, милі, нігде не забуду,
Із-за гори десятої я до вас прибуду!

Квіти *(всі)*.

Витай, витай нам!

Лелія.

Вітрику милий,
Ми за тобою дуже тужили!

Вітер *(до Лелії)*.

І ти?

Лелія.

Я також.

Вітер.

Та що я чую?

Лелія.

А все сваришся, що я пустую!

Деколи мушу нагадувати,
Бо міру треба в усьому знати.

Вітер *(зайди заплучений)*.

Так щож тепер я нещасний вдію?
І погуляти собі не смію...

Рожа.

Не будь, Лелійко, така тривожна,
Чей погуляти на яри можна!
Я маю дяку.

Братчик.

Й я.

Фіалка.

І я вмію.

Братчик.

Я знаю!

Лелія.

Медочок я маю,
З чистою росою красненько змішаю,
В чашечки наллю я й усіх вас погощу.
Сверщика-музику найперше попрошу.

(Нажучи се — бере маленькі чашечки з повною, наповняє їх із кришталевого збанка і подає перше Сверщику, а потім Рожі і Дзвіночку.)

Фіалка.

А мене забули?

Братчик.

А мене забули?

Дзвіночок *(жартує)*.

Та ж ви зготували самі, ми так чули...

Лелія.

Стривайте, маленькі і вам ще остане.
Медочку я досить маю, для всіх стане!

(Наливає чашечки і дає Фіалці і Братчкови.)

Фіалка.

Спасибі!

Братчик.

Спасибі!

Сверщик.

Спасибі, газдине!

При добрій газдині кухня не застане.
Напився я смачно вашого медочку,
А тепер заграю гарну співамочку.

Квіти *(всі разом)*:

Заграй, заспівай нам.

Сверщик.

Якуж заспівати?

Вітер. Скажи, лелійко, мені, чи смію?

Лелія. Чом ні? Лиш красно!

Вітер. Лише так я знаю.
Позір, квіточки, вже починаю!
(Такий ритмічний танок і співає):

Гей ви квіти пахучі, пахучі,
Стрісьте роси блискучі, блискучі.
Станьте в коло гуляти, гуляти,
Сверщик буде нам грати, нам грати.

Гей ти, Сверщику, цікавий, цікавий,
Настрій скрипку на славу, на славу.

Заграй же нам дрібненько, дрібненько,
Звесели нам серденько, серденько.

(Під час співу Вітер уставляє квітки в отвір, а сам у середині коло ритмічно в такт співу вигинається і рухає крилами. — Сверщик з початку співанки стріляє скрипкою, а від сів співанки: „Гей ти Сверщику цікавий“, починає грати в такт співу Вітра).

Ну же, квіткі, лиш живо, лиш жваво,
Сюди-туди і вліво і в право.

Сюди-туди, боками, боками,
Баранячими рідкими, рідкими.
(Складає балет із квітів).

Ну же квітки рядочком, рядочком,
Коло мене віночком, віночком
Коло мене все в пари, все в пари
Радуйтеся на яри, на яри.

Фіалка. Веселу!

Братчик. Веселу!

Сверщик. Будем зачинати!

(Строїть скрипочку і співає):

Злетів від нас повік,	Пшениці в снопах,
Перешіпко велься;	Жито покосили.
Дуже йому сподобалась,	Позволили, змолотили,
Забаг оженились.	У млина поносили.

Перешіпко моя,	Як змолотили усе,
Чи підеш за мене?	Учисти раду,
— Ой не тепер, осарику,	Щоб спробити й погостити
Ще життя зелене.	Всю птичку громаду.

А сивичка мійка,
Кана воду носить,
А сорока білобока
На пир гостей просить.

(Під час, коли Сверщик співає, Братчик і Фіалка племуть у долоні і притуплюють ніжками).

Сверщик. Танцюйте, миленькі!

Лелія. То вітрик крмлатий
Прийти би тут мусів і нас похилати
Інакше не знають квіточка гуляти.

Сверщик. Ой де то наш Вітрик по світі мандрує?

Рожна. Поклич Його, Сверщику, може він почує

(Потрясає дзвіночками, що є в нього на костюмі).

Чи видите? Ось вже по долині скаче!

(Входить Сверщик із скрипкою, зробленою з малої дощечки; смик і березового прутика із трави. Говорить весело).

Квітки всі. Добрий тобі ранок, наш милий скрипаче!

Сверщик. Квітки мої любі, добрий і вам ранок!
Чи добре ви спали, чи пили сніданок?

Рожна. Ми дякуєм красно, спали всі в спокою,
На сніданок пили медочок з россою.
И тобі полишили ще досить медочку.
Тільки заспівай нам красну співаночку.

Сверщик. Гаразд, любі квіти, я готов співати,
А за свою пісню не хочу заплати.
Найкрасша заплата за всі мої труди,
Як вам моя пісня подобатись буде.

Лелія. Заграй же нам пісню вчорашню, друже,
Бо вона до серця припала всім дуже.

Сверщик. (Строїть скрипку, після починає грати і співати; за ним співають півголосно всі квіти)

Чом, чом, чом, земле моя,
Так любя ти мене,
Так любя ти мене?
Чом, чом, чом, земле моя.
Так радуєш
Твоїй краї?

Сверщик. То птичка шалена,
Взяла чуже пір'я, думає, що вчена.

Фіалка і Братчик. Шалена, шалена!

Дзвіночок. Й я се повідаю,
Лиш її сестрички жаль мені без краю.

Фіалка. І мені

Братчик. Й мені теж.

Сверщик. Одну її мала,
Як мати умерла, її згодувала;
А тепер таке вона їй вчинила,
Чесне ім'я роду на все поганьбила.

Рожна. Недобра!

Лелія. Невдячна!

Дзвіночок. І серця не має!

Сверщик. А ще і надулась і гордо ступає...
Чи видите, квітки?

Фіалка. Я виджу!

Братчик. Дивлюся!

Лелія. А я не дивлюся, бо нею гиджуся!

Сверщик. А сестра за нею ступає сумненько.
Ой, видно, що дуже болить їй серденько.
Чи знала, що бідна згодувала лихо?

Ой жаль серцю буде,
Там де чужі люди
Гірко їй буде!

Біля тої вершеченьки
Квітня повали.
До моєї сестриченьки
Слїди пропали.
Ой жаль серцю буде,
Там де чужі люди
Гірко їй буде!

Філіпка *(втирає очи)*.

Мені жаль Синички.

Братчик.

Тай мені жаль дуже!

Синичка II *(до Сверщики)*

Дай мені пораду, Сверщику, мій друже!

Сверщик.

Гей покличу Вітра з зеленого луку,
Най твою розвіє велику тугу...
(звертається в ліву сторону і кличе):
Вітре, Вітре, Вітрику,
Милий, жвавий хлопчику,
Гей, де ти гуляєш, гей де забарився?
Слухай, слухай, кличу, щоб ти тут з'явився!

Вітер. *(Вбігає жваво, повертається на п'яті, держачи в руках розпростерті крила свого одгу, потім кружляє легкими оберізами поміж квітками присіваючи):*

Чи сюди, чи туди,
То мені свобідно,
Чи сюди, чи туди,
Чи груньки, чи сади
Погуляти вільно...
Фу, фу, фу, фу, фу, фу...

Синичка II.

Ти не знаєш, любий Вітре,
Який жаль тяженький,
Як гніздо покине, рідне
Сестра, брат миленький.

Ой Вітрику, летунчику,
Світами літаєш,
Може мою сестру бідну
В чужині спізнаєш.

А як мою ти сестричку
В чужині зустрітиш,
Почни нашу співачочку
Тихенько шуміти.

Як моя сестричка вчусь
Співанку з родни,
То затужить, засумує
І верхне з чужини.

Вітер.

Тим я тобі не поможу —
Заспівати нічо не можу.
Бо співати не учився.
Лиш світами волоцювся.
Але знаю, що зділаю:
Рідний запах позбираю
Із квіточок тай із зілля
Тай із смерекового гілля.
А як його позбираю,
Рознесу в чужому краю —
А як сестра запах вчує,
То затужить, засумує
І поверне із чужини
До гніздочка, до родини.

Третя дія.

Та сама обстановка, що у першій дії. — Сходить сонце. —
Квітня ще спить, склонивши голову. Перший будиться Даві-
почок; підносять голову і протирає руками очи.

Давіпочок.

Минула вже нічка, сонце ясно світить,
На добрий день, сонце, добрий день вам, квіти!
Вставайте, вставайте!

(потрясає руками, а прикріплені до костюму дзвіночки дзвонять легенько).

Лелія *(будиться і протирає руками очи):*

Ах, вже ясна днинка!

Майська ніч минула, як одна годинка...

Рожа *(будиться).*

Мої красні шати роса чиста змила —
Сонечко обсушить і буду всім мила.

Філіпка *(будиться).*

В шовковій травиці солодко я спала,
Збудилась здорова — хвала Богу, хвала.

Братчик *(будиться).*

Який свіжий воздух, який ранок ясний,
Які чисті води, який сей світ красний!

Давіпочок.

Який сей світ красний, як радісно жити,
Любитися ширю, Господа хвалити!

Ніч.

Ні, не заснула. Вона думками
Тепер витає не межі нами,
Але далеко, разом з сестрою
В ріднім гніздочку понад водою;
Тепер їй нитку дам золотую
І сном солодким враз обдарую.

(Відкидає з веретенила нитку, обвиває нею голову пташки і тихо співає):

Спи тихо, спя,	Спи тихо, спя,
Забудь печаль —	Горе забудь;
Твої гріхи	Найдеш у снах
Змиш щирій жаль.	До дому путь.
Спи тихо, спя...	Спи тихо, спя...

Ось вже заснула. Збудиться рано,
Й на шлях в родину зверне негайно;
Як зазтра буду я сон снувати,
В своїм гніздочку вже буде спати.

Вітер.

Спасибі, тиха Ніченько —
Прекрасна, майська Ноче;
Спокій тобі на личенько,
На темні твої очі!
А я лечу світами
По піднебесній пути...
На ранок враз з квітками
Знов дома хочу бути.

Ніч

А я буду сни сіяти
На суші і на моря
Тай буду їх леліяти,
Аж зійде рання зоря.

Квіточки умийте личенька та очка
І зновте молитву на голос дзвіночка!

*(Здалека чути зомін церковного дзвінка. — Квітки всі
лижуть личка росю, потім на голос дзвінка клякають,
кладають руки і хором співають молитву. — При перших
звучах лялється Сверщик і грає на скрипочках.)*

Хор Катон.

О Царю слави, Творче ласкавий
Повним щастя грудям,
За нітку тиху, за денну втіху,
Дякуєм щиро всі ми.

До Тебе, Творче, звертаєм очі,
До Твоїх ясних небес —
Прийми подяку за свої ласки,
За сотки тисяч чудес.

Будь поглянем, Тебе споглянем,
Де звернем очі, там рай!
Візьми в опіку Семю велику,
Візьми в опіку наш край!

(По скінченні молитви квітки дякують Сверщиком за грані;

Дзвіночок.

Дякуєм, Сверщику! І ти вже збудився?

Сверщик.

Збудився і мився і з вами молвився.

Лелія.

А тепер сніданок будеш з нами пити.

Сверщик.

знастеж, квіти, його готовити?

Філія.

Я знаю!

А чужії над тобою насміються.
Схаменися, сестро любо, поки час ще:
Між своїми все найліпше і найкраще.

Синичка І.

Бо красшого товариства ти не знаєш,
Лиш з простими синицями проживеш.
А я бачила щось ліпше, як синиці,
Я бачила красні, панські, горді птиці.
Коб ти мудра, то пішла би враз зо мною;
Я одміню тобі голос і пристрою.

Синичка ІІ.

Ой ніколи я на теє не згоджуся,
Гнізда свого, свого співу не зречуся.

Синичка І.

Як не хочеш, сама піду, світ отвертий,
А ти будеш в тісній хаті аж до смерті.
(відходить).

Синичка ІІ.

Ліпша моя бідна хатка, але власна,
А ти йдеш чужим служити, ти нещасна.
(Схиляє голову й плаче).

Сверщик. *(Підходить до Синички і мовить приязно, потіш-
шаючи).*

Синичко любо, мила сестричко,
Обітри очи, звесели личко.

Синичка ІІ.

Як же я маю весела бути?
Сестру нещасну годі забути.

(Співає — а Сверщик грає арію на скрипці).

А деж тая бернценька,
Де чиста вода?
Пішла моя сестриченька,
Шкода ой, шкода!

Збирайся в путь шасливу
Ти Вітре верховинний;
Лети, неси вість милую
В твій любий край рідинний.
(Вітер одходить).

Ніч. *(Розмінує із свого веретена в простір золоті нитки,
співаючи):*

Сповай, Боже, в мнр весь земний простір.
Сповай, Боже!
Спусти, Боже, сон до дрібних віноч.
Спусти, Боже!
Подаруй спокій для трудних людей.
Даруй, Боже!
Дай добру ніч всім створінням своїм.
Ой, дай Боже!

З А Н А В І С А.

Чи єди, чи туди
Крилонька розлету,
Чи стебла, колонок,
Чи кистки, чи квітня
Похитати мому.

Лелія.

Вітрику, братчику, веселий хлопчинко,
Будь же тихесенько, хоча на хвилинку!

Рожа.

Будь же тихесенько, не бур головку,
Не помни шаточки в самого шовку!

Вітер.

Я тобі, Роженько, нічого не ваджу,
Я твої шаточки не мну, лиш гладжу.

Братчик.

Вітрику, Вітрику!

Вітер.

А що, мій Братчику?

Братчик.

Кажи нам казочку!

Філія.

Кажи нам казочку!

Вітер.

А що даш, Фіялочко!

Філія.

Пахуче листячко,
Із рос чистеньких, срібне намисточко.

Вітер.

Другий раз скажу, бо замічаю,
Не всі веселі в нашому гаю:
Птичка Синичка чогось сумує,
Як веселюся, навіть не чує;
А як то може там бути сумно,
Де я гуляю весело, шумно?

ACTIVITIES OF UKRAINIAN LIBRARIANS IN AMERICA.

ACCORDING TO THE LIBRARY OF CONGRESS INFORMATION BULLETIN, Vol. 28, No. 6, of February 6, 1969, p. 72, Mr. Yaroslav Shaviak of the Slavic and Central European Division addressed a meeting of the Association of Ukrainian Journalists in America, held in New York on January 25 [1969] in commemoration of the 75th anniversary of the establishment of the Ukrainian-American newspaper SVOBODA (Liberty). Dr. Shaviak's talk dealt with certain aspects of the publication of Svoloda during World War I.

FEB 19 69 AS

134

LC Information Bulletin, Vol. 28, No. 10, March 6, 1969

Leo Okinshevich, Senior Subject Cataloger and Translator in the Cyrillic Bibliographic Project, Aerospace Technology Division, retired on February 28 after serving 15 years in the Library of Congress.

Mr. Okinshevich was born in 1898 in St. Petersburg (now Leningrad). After graduation from high school, he served with the Russian army as a second lieutenant, then studied law at the University of Kiev, from which he was graduated in 1921. From 1921 to 1933, he worked as a research scholar with the Ukrainian Academy of Sciences, and from 1934 to the outbreak of World War II, he was a professor at the Nezlin Pedagogical Institute and legal consultant to various industrial enterprises in Kazakhstan and Smolensk. During the war he worked at the Institute of Regional Studies in Kiev, and, after the occupation of the Ukraine by the German forces, at a labor camp in Upper Silesia. At the end of the war, he became a professor at the Ukrainian Free University in Prague and Munich. Immigrating to the United States in 1949, he became a citizen in 1955. He worked in private industry in 1949-50 and in 1951-54 served as a Senior Fellow in the Columbia University's Research Program on the U. S. S. R. He joined the staff of the Library of Congress in 1954 as a member of the Cyrillic Union Catalog Section (then in the Processing Department).

/Dr. Al. Sokolyszyn: MAR 13 69/

У ЗСА перевидано „Замітки і матеріали до історії української революції” Павла Христюка

Нью Йорк. — Видавництво Чарторийських в Нью Йорку перевидало фототипічним способом одну з найосновніших праць до історії українських визвольних змагань „Замітки і матеріали до історії української революції 1917-1920 рр.” Павла Христюка. Перевидання здійснено з відеського видання цих заміток і матеріалів, що було опубліковане в 1921-1922 роках Українським Соціологічним Інститутом у Відні. Усі чотирі томи пер-

вісного видання Соціологічного Інституту передруковано на доброму папері у збільшеному форматі й опрацьовано разом в одну велику 708-сторінкову книгу у твердому полотноному переплеті. Видавництво Чарторийських здійснило передрук цієї важливої збірки матеріалів 1969 року, з нагоди 50-ліття Соборності України — для студії. Автор й упорядник цієї збірки матеріалів до історії української революції Павло Христюк, на-

роджений 1890 року, був провідним діячем часів українського державного будівництва, членом Центральної Ради від Української Партії Соціалістів Революції, оперів, генеральним писарем Генерального Секретаріату в 1917 році, міністром внутрішніх справ УНР в 1918 році. В 1920-24 рр. перебував на еміграції у Відні. Після свого повороту в Україну був більшовицьким режимом зліквідований. Перший том „Заміток і матеріалів” П. Христюка охоплює період

національно-культурницький і національно-політичної боротьби 1917 року, у другому тому наświetлений період проголошення й будівництва Української Народної Республіки, у третьому — період гетьманської держави і в четвертому період Директорії УНР.

СВОБОДА,
ЧЕТВЕР, 27-го
БЕРЕЗНЯ 1969
РІК LXXVI, Ч. 57.

29 КВІТНЯ – ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО МОРЯ І УКРАЇНСЬКОЇ ФЛЬОТИ

День 29 квітня у нашій новітній історії відзначається як День Українського Моря і Української Фльоти. Цей день попередили такі історичні події: 3 перших днів української революції в 1917 р. українські моряки на кораблях царської чорноморської фльоти створили Чорноморську Генеральну Раду та вислали своїх делегатів на Перший Військовий З'їзд у Києві.

Дня 23 грудня 1917 р. УЦРада створила Український Центральний Морський Секретарят, який пізніше став Міністерством Морської Фльоти.

Дня 13 березня 1918 р. це міністерство проголосило, що всі кораблі на Чорному Морю стають Українською Державною Фльотою і як видимий

знак того рішення мають бути на всіх кораблях вивішені українські прапори — національно - державний і морський.

Дня 29 квітня 1918 р. морський міністер видав наказ: "Цілій Чорноморській Фльоті піднести українські прапори"! Що і зроблено на всіх кораблях.

Дата 29 квітня вказує всім Українцям на велику подію, а рівночасно пригадує всім майбутнім поклінням споконвічне прагнення українського народу бути господарями не тільки на своїй рідній землі, а й на своєму рідному Чорному Морю. Тепер УССР не має своєї фльоти, як і не має во-

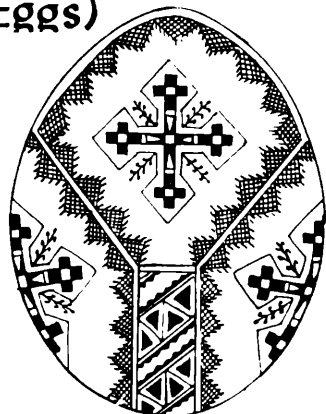
на свого війська.

Традицію Українського Моря і Української Фльоти плетуть у вільному світі українські пластуни. Вони мають курінь пластунів-моряків "Чорноморців", мають морську залозу "Вікінг", а крім того вишколюють моряків — "Бурлаки", "Хмельнички", "Вовкулаки", "Перші стежі" і "Чорноморські хвилі" — пластуни.

Кліша, на якій представлений корабель на Чорному Морю, взята з пластового журналу "Юнак", ч. 4, 1964.

Ukrainian Pysanka Designs (Easter Eggs)

ВІДЗНАЧИМ СВЯТО МАТЕРІ ВЕЛИЧАВО

ТЯМЛЮ ЯК НИНІ . . .

(Уривок з поезії "Пісня і праця")

Тямлю як нині: малим ще хлопчиною

В мамині пісні заслухався я:
Пісні ті стали красою єдиною
Бідного мого тяжкого життя.

"Мамо, голубко! — було налягаю —
Ще про Ганусю, Шумильця, Вінки!"
"Ні, синку, годі! Покиль я співаю,
Праця чекає моєї руки."

Мамо, голубко! Зарана в могилі
Праця й недуга зложили тебе,
Пісня ж твоя в невмираючій силі
В мойому серці яснє, живе.

Ох, і не раз тая пісня сумненька
В хвилях великих неводин життя
Тихий привіт мені слала, мов ненька
Сил додала до важкого пуття.

"Синку, кріпися! — мені ти твердила —
Адже ж не паном родився ти чей!
Праця, що в гріб мене вчасно вложила
Та лиш тебе доведе до людей".

Правда, матусю! Спасиб за раду!
Я її правди не раз досвідчив.
Праця дала життя мні принаду,
Ціль дала, щоб в манівцях не блудив

Іван Франко

Нові видання

"ЗА СЕСТРОЮ" — А. ЧАЙКІВСЬКОГО ФРАНЦУЗЬКОЮ МОВОЮ

У видавництві "Editions des Artistes" в Бельгії, вийшла друком французькою мовою повість Андрія Чайківського "За сестрою" — під наголовком "Angoisse dans la Steppe".

Старанний переклад цієї повісті, як подає С. Б. у "Вістях" (Брюсселя, Бельгія) ч. 11. 1968 р., зробив з талантом і відповідним знанням французької мови Андрій Свірко.

Андрій Свірко — інвалід праці (бувши вуглекоп у Бельгії) за час свого перебування на чужині, без чужої допомоги, попри свою важку працю, здобув широку освіту,

знання чужих мов, так що легко пише не лише по-українськи, але англійською й французькою мовами повісті і оповідання та робить переклади. Між іншим, він прозою переложив на французьку мову цілого Кобзаря Тараса Шевченка, який, не з його вини, до сьогодні лишається і машинописі.

Останню книжку видав він власним коштом під фірмою вище названого видавництва. Своїм перекладом, призначеним до поширення між читачами, що знають французьку мову, Андрій Свірко причинив-

ся до пізнання одного з найбільш почитаних авторів української літератури.

При цьому, наш перекладач показав дорогу тим Українцям, що могли б його наслідувати, щоб вони здобулись на подібний жертвенний подвиг.

Ціна книжки на бельгійські франки — 112 фр. Замовлення слати на адресу автопа або до видавництва:

Editions des Artistes
12, Rue Watteau Bruxelles I

Василь Стефаник

Василь Стефаник народився 14 травня 1871 р. в селі Русові, п. Снятин, в Україні. По скінченні середньої школи він студіював у Кракові медицину та брав активну участь у політичному і громадському житті. Дружив з Левком Бачинським, Іваном Семанюком та

лесем Мартовичем і разом з ними був членом УРПартії. Від цієї партії він був послом до австрійського парламенту.

Літературну творчість почав Стефаник в 1897 році. Всіх новель дотепер видано 72 у таких збірках: "Синя книжечка", "Камінний хрест", "Дорога",

"Мое слово" і "Земля".

Помер Стефаник 7 грудня 1935 р. в рідному Русові і там його поховано.

Крім новель Стефаник залишив ще багато листів, кілька-надцять публіцистичних статей та кілька промов

Засади співпраці в Управі Американсько Наукового Т-ва ім. Шевченка

Монообрана Сьомими Загальними Зборами Управа НТШ в ЗСА на своєму першому пленарному засіданні 15-го лютого 1969 р. схвалила одногосно, на підставі уповноваження Загальних Зборів, такі засади співпраці в Управі американського НТШ:

Управа НТШ в ЗСА визнає, під сучасну пору кризи еміграції, наступні ідеологічні засади, що становлять ідеологічну традицію її патрона Тараса Шевченка і його християнського гуманізму:

ЦІЛЬ:

Відновлення самостійної, соборної і народовладної української держави та відьова, в європейській сімі народів, рівнорядної і повноправної української нації. Та ціль є та сама, яку устийнив Світовий Конгрес Вільних Українців у принципах Підготовного Комітету та у всіх постановах і резолюціях Першого Світового Конгресу Вільних Українців, у якому брало участь Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА та Головна Рада НТШ.

ДІЯ:

1. Із тієї цілі виходить наша дія, що розвивається в ділянці науки в тому непохитному переконанні, що без державної суверенності Соборної України і обов'язуючих у ній демократичних вольностей, не може рзвиватися українська культура і зокрема українська вільна церковно-релігійна духовність і українська наука.

2. Шлях здійснення цієї цілі охоплює два відтинки: а) советську окупацію України, і б) наукову й політичну еміграцію, які є від пів століття під пляновим наступом пропаганди московського імперіалізму, з ясною метою знищення, українськими руками, в корені самої ідеї незалежної української нації. Оба ці відтинки у дійсному житті сплетені в цілість.

ЗАСОБИ:

1. Постійна наукова й ідеологічна боротьба перед академічним і науковим світом Америки, і перед власним суспільством, проти московського імперіалізму, тоталітаризму і колоніалізму, його обмосковлювання народів та змагання до злиття їх мов і культур у „советсько-московський народ“ у Советському Союзі.

2. Систематичне плянування для цієї цілі публікацій і конференцій з ділянок гуманістики, передусім історії і монознавства, а далі соціології, філософії і економіки, — для демаскування московської, політично мотивованої, фальсифікації наукової правди про Україну, її землю і нарід, і її історичне минуле у різних добах духовного розвитку української нації, виходячи з цієї основної засади, що тільки строго науковий підхід до всіх проблем із цих ділянок є єдино слушний і єдино успішний. Управа НТШ у ЗСА є вповні свідомо, що об'єктивна наука є єдиним засобом успішної оборони правди про Україну, а советська т. зв. наукова робота є тільки засобом фальсифікації, що намагається викривити історичну істину.

3. Наукова оборона української нації, як самостійної слов'янської нації і її прав до всестороннього вільного державного розвитку перед всіма міжнародними установами, що їх статuti і логори комуністичний імперіалізм понеміняє.

4. Організування за посередництвом Головної Ради НТШ спільного фронту, на цих ідеологічних засадах СКВУ, інших наукових і педагогічно-наукових установ і товариств, з метою координації праці в рамках відповідної Світової Ради Української Вільної Науки, на основі докладно виробленого статуту в рамках СКВУ.

5. Організування спільного наукового фронту науковців усіх поневолених Московію народів для спільних дій і спільної праці.

II. Підтримування, всіма засобами науки і громадської опінії, спротиву проти обмосковлювання в нутрі України.

III. 1. Безкомпромісний спротив проти всіх розкладових і підливних заходів Москви в еміграції, яка діє дипломатичними місіями, літературними і науковими контактами, що мають завдання провокувати розклад наукової і політичної еміграції.

2. Боротьба проти псевдонаукових організацій і їх пропаганди неохвильовізму і націонал-комунізму, що є тільки словесними куртинами для відступлення від заповітів нашого Патрона Тараса Шевченка і наших почесних членів Івана Франка, Михайла Грушевського, Сергія Єфремова й інших.

3. Безперервне п'ятування тих виступів, що заперечують в корені українську національну ідею, оформлену нашим Патроном Тарасом Шевченком і Іваном Франком.

4. Повна ворожість до всіх виступів проти національної самостійності, що не сміють у вільному світі підшиватися під гасло академічної свободи і надуживати її для московської пропаганди.

IV. Завжди задержуючи строгу наукову об'єктивність у своїй роботі у всіх вище згаданих ділянках, Управа Наукового Товариства ім. Шевченка вповні усвідомлює собі, що українська наука має служити українському народові і не може бути ніяким безбачченком чи наївним знаряддям чужих інтересів.

НАПРЯМНІ НА МАЙБУТНЄ:

1. Тверда і незломна віра, що сучасна доля української нації не вирішена остаточно та, що історичний процес на Сході продовжується і принесе розвал советської імперії та волю Україні.

2. Культ потенціалу революції для відповідної хвилі, згідно з ідеологією нашого Патрона Тараса Шевченка і гаслом „Борітеся — поборете!“

3. Лише Україні звертати до Заходу — до Європи і до американського світу і культивувати віру у „новий праведний закон Вашингтона“.

4. Змагати до створення сильної матеріальної бази для НТШ, як нашої першої української академії наук і носія незалежної української науки; уважати використовування назви НТШ для приватних або клікових інтересів за неморальне і завжди пам'ятати, що НТШ є складовою частиною нашої визвольної боротьби, її чоловічою кліткою.

5. Століття НТШ у 1973-му році має стати столітньою річницею нашого духового спротиву проти Москви і боротьби за визволення.

ВОЛОСОЖАР

Вийшов друком ілюстрований літературно-мистецький журнал "ВОЛОСОЖАР" чч. I-8, 1969, з творами Євгена Меланика, М. Рильського, К. Паустовського, П. Карпенка-Криниці, М. Шербака, А. Орда, Ів. Манила-Дніпряка, Ол. Рана, Мих. Лавренка, І. Шанковського, Ів. Самчука, А. Бартового, В. Онуфрієнка, Л. Храпливого, Я. Сокола, С. Ручака та ін. В ч. 6 друкується уривок з роману "Собор" Ол. Гончара та повість "Інстинкт розмноження" А. Орда. Друкується статті, оповідання, поезії, гуморески, а також повість "РОЗБРАТ". Оpubліковані деякі листи до Редакції Митрополита П. А. Журавецького, У. Самчука, В. Чаплєнка, В. Барки, Т. Курп'їти, А. Галана, Д. Мовчана, Л. Лимаца та інших.

Останнє число в основному присвячене відомому американському письменникові Маркові ТВЕНОВІ — королеві сміху. Річна передплата 2 долари, на півроку 1 дол. Замовлення та гроші/можна готівкою в конверті/ висилайте на адресу ОУП "ВОЛОСОЖАР":

I. MANYLO

Box 472

VINELAND, N. J., U. S. A. 08360

THE WAY

UKRAINIAN CATHOLIC WEEKLY

No. 11. VOL. XXX. PHILADELPHIA, PA., MAR. 23, 1969

The Apostle of the Slavs Remembered

(Eastern Rites Information Service)

Eugene Daczyszyn

The 1,100th anniversary of the death of the great apostle of the Slavs, St. Cyril was commemorated in February in solemn celebrations in Czechoslovakia. Particularly noteworthy were the observances in the metropolitan cathedral in Olumuntzi and in the Velehrad basilica in Moravia.

In the Basilica of St. Peter in Rome, Pope Paul VI, assisted by church dignitaries of nearly all the Slavic nations, celebrated a Divine Liturgy in 14 Slavic languages. In his sermon, the Pope outlined St. Cyril's contribution in bringing Christianity and culture to the Slavic peoples.

The creators of the Byzantine-Slavic rite were the brothers, SS. Cyril and Methodius, known as the apostles of the Slavs. Various Slavic nations are indebted to the two apostles for both Christianity and an endemic culture. Using the vernacular Slavic language, these were the two men who instructed their ancestors in the truths of Christ's religion as well as in their own written language. At this time we remember the fruitful activity of St. Cyril.

St. Cyril was born in Tessalonika, the capital of Macedonia, where his father was an assistant to a high-ranking military official of the Byzantine empire. The date of his birth is uncertain but estimated to be in the year 827. Cyril was an outstanding student, supplementing his school work with home readings, particularly the works of St. Gregory. When he was 14 his father died and his mother sent him to Constantinople to obtain a higher education in the renowned imperial school where such scholars as Leo the Philosopher and Fotius lectured. His guardian there was the influential Theokyst, an advisor to the empress, then regent to her young son, the Emperor Michael III.

Immediately after his consecration, at about 22 years of age, St. Cyril was assigned to the prestigious post of secretary to the learned Patriarch Ignatius. He also managed the patriarchal archives and library. Soon afterward, Cyril was named professor of philosophy in the higher school.

In 860, Cyril and his brother Methodius were sent as apostolic missionaries to the land of the Khazars in far eastern Europe, bordering the Black and Caspian seas, part of which is now Ukraine. Most of the population was Slavic and pagan, although there were also Jews and Mohammedans. The principal missionary station was the city in Crimea, the cultural link between Byzantium and the pagan northlands.

St. Cyril's stay there is particularly noteworthy because of the discovery of the relics of St. Clement, the fourth Roman pope, who was exiled to Crimea by the emperor and subsequently drowned in about 99 A.D.

While he was still in Constantinople, St. Cyril devised the original Slavic alphabet, adapting it to the language of Macedonia. Later it came to be known as the Cyrillic alphabet; in modified form it is still used in a number of Slavic countries. Together with Methodius, Cyril translated the Holy Gospel and liturgical writings into that language.

In the beginning of the ninth century, Prince Rostyslav of Moravia, which then included several principalities as well as a portion of western Ukraine, requested Emperor Michael to send a Christian bishop to Moravia, one who knew the local language.

Presented by:

New York Branch of the Assoc.
of Ukr. Librarians in America

Previously all Christian missionary work had been in the hands of the German clergy of the Latin rite and Latin was the exclusive language of all liturgical services. Aside from the language difficulty, Rostyslav was motivated to ally his country with Eastern Christianity for political reasons.

Alarmed at their success, German and Italian clergymen complained to Rome, suggesting that they were spreading heresy in using the Slavic language. The West then approved only the Latin language in the liturgy; any other was a novelty. Until that date, also, religious books were written only in Hebrew, Greek, and Latin.

Cyril and Methodius were called to Rome, but before their arrival the Pope died and a new one, Pope Adrian II, was elected. He not only approved of the Slavonic liturgy, but gave his blessings on the translated religious books and made St. Cyril a bishop.

Pope Adrian's decision is of particular interest to us today, as we are witnessing the introduction of vernacular languages into the liturgy — something that was accomplished 1,100 years ago.

St. Cyril died in Rome on February 14, 869. Methodius returned to Moravia and served there as bishop under very trying circumstances, including a prison term. He died in 885.

For some time afterward the accomplishments of SS. Cyril and Methodius were forgotten, but not lost, for there came a time when their deeds shone as an example to others. The language they introduced to writing became the basis of the literary languages of several Slavic nations.

Dr. Aleksander SOKOLYSZYN